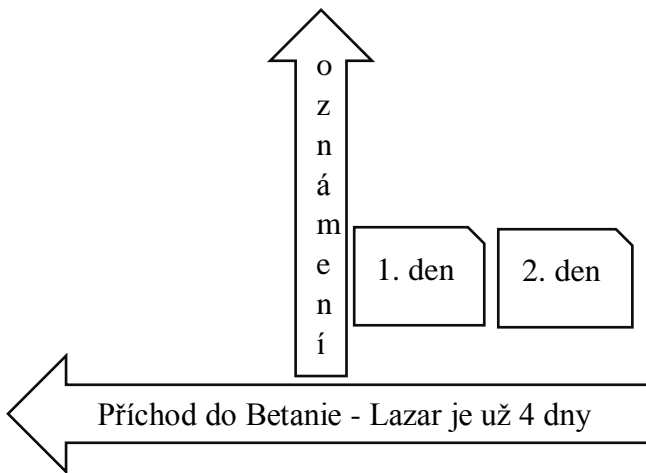

3. skrutinium - Já jsem vzkříšení a život

Kdy zemřel Lazar?

a) Během cesty, která trvala 2 dny

b) Během cesty vyslanců - v 1. den, kdy vyslanci Marty a Marie odešli k Ježíšovi. Jeho cesta potom trvala stejnou délkou času

c) Ještě jinak, poslové mohli Ježíš hledat nějakou dobu, jeho následný pohřeb nemusel být ještě týž den.

Zde vidíme, jak čas může být docela relativní veličina. Abychom si ještě více zamotali hlavu, zeptejme se obecně, co je to čas?

- jistě na prvním místě fyzikální veličina, kterou dosazujeme do vzorců, podle nichž konstruujeme tento svět fyzikálních zákonů. Víme však, že křivka časoprostoru může být zakřivená podle velkých rychlostí, jak teoreticky propočítal Einstein v teorii relativity
- Již svatý Augustin vyjádřil jistou teorii relativity o času:

Podává následující úvahu: čas dělíme na minulost, přítomnost a budoucnost. Jenže:

- minulost už neexistuje, jen v naší paměti či hmotné paměti světa v podobě pozůstatků věcí v minulosti vytvořených
- budoucnost nemá ani to a zůstává tak jen v očekávání, fantazii, vzorcích
- a tak už zůstává jen přítomnost, jenže zkus ji zachytit! Najednou vnímáme, že jde a nezadržitelný běh událostí, které přecházejí mezi budoucností do minulosti a jediné, co lze zachytit, je to, že si uvědomíme, že jsme to my, kdo tyto věci pozorujeme, objevujeme tak jen své Já

Do této filozofické úvahy přichází Boží slovo: „*Marto, tvůj bratr Lazar vstane. (...) Marta odpověděla: Víím, že vstane při vzkříšení v poslední den. (...) Ježíš jí řekl: **Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.***“

- Jsou zde hned dvě věci:

1. Vzkříšení v tzv. poslední den, to není něco - nějaká podivuhodná událost až někdy - není to věc - je to osoba Ježíše Krista - **ON JE VZKŘÍŠENÍ I ŽIVOT**
2. Jak bychom definovali život? Jak bychom definovali existenci? - Je to podíl na tom, **KTERÝ JE.**

„Kdo věří ve mne, neumře navěky.“

Lidé, když hovoří o životě po smrti, nebo o duchovním životě zde a tady mluví o duši. Co je to duše?

- říkají, že je to nehmotný princip hmotného života

- Dekárt říká: je to „cosi“ co se projevuje „myšlením“ - „res cogitans“ a co je přítomno v tom, co se projevuje svou hmotností a rozměry - „res extensa“; jako by to byly dvě různé věci. Takto o tom smýšlejí mnohá nekřesťanská náboženství.

- co říká Písmo svaté?

„Já jsem vzkříšení a život...kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“

*„Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. **Ať tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu**“ (Řím 14,7-8).*

*„Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, i mé tělo bydlí v bezpečí, neboť **nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení. Ukážeš mi cestu k životu, u tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast**“ (Žalm 16,9-11).*

Pro biblického člověka v náznacích Starého zákona a plně v Novém zákoně, život jako takový není nic jiného než projev přátelství Boha vůči nám. Život nezaniká ne proto, že jsme bohové a máme něco nesmrtelného v sobě, ale protože, že láska Boha k člověku nezaniká.

Při návštěvě v Medjugorje v komunitě Cenacolo, jsem dostal ikonu Vzkříšení Adama a Evy. Je to ikona dávající naději narkomanům a alkoholikům či jinak závislým lidem, že jim Ježíš pomůže vstát ke svobodě nového života, jejich vzkříšení.

Vzkříšení není tedy jakousi událostí až „potom“, ale je to Ježíš, Boží Syn, na němž máme účast jak jednou při obnově světa, tak ale i nyní. Proto i dnes lidé povstávají z moci smrti, hříchu, který zabíjí třeba i skrze různé závislosti. Povstání z nich i ze špatného způsobu života je totéž vzkříšení, tatáž Ježíšova moc.